

Hyppy Kävellessään kadulla he huomasivat kaupan. Kaikkea Vapaa Aikaan ja Harrastuksiin. Askartelu tarvikkeista isompiin rakennelmiin. Sen vieressä ikkunassa oli seinän kokoinen kehikko. Siihen oli asetettu mattoja . Sellaisia ne olivat, suuria seinän kokoisia jotka sai sitten vaihdettua. Eräässä oli kuvio.Korkea metsä ja puu joka nousi ihan edestä ja sen oksalla seisoi ihminen. Ehkä noin 30 metriä korkealla maasta. Alastikin se taisi olla. Ja toisessa oli merta ja aurinko sulautui keltaisena sen laineeseen. Syvällä se oli, vesi oli niin mustaa. Sisällä hän huomasi sen ja he ostivat sen. Sellaisen missä ihminen oli lentämässä. Se oli kädet siipinä ja kasvot hymyssä. Vähän maan pinnan yläpuolella ja lentäjän lasit silmillä, se oli jotenkin... Kun se oli vain muutaman metrin maasta. Oliko se putoamassa? Ja se hymyili. Jeesus kun mies ihastui siihen muttei tiennyt kuinka vaimo. Mies katseli sitä ensimmäisenä iltana telkkarin ollessa kiinni ja vaimo oli hiljaa makuuhuoneessa ompelemassa tai jotakin. Mies alkoi uskoa että se oli sellainen kun hypätään tornista ja kierähdetään. Mutta entä jos se olikin korkealta, mies alkoi ajatella katsellen alas korkealta ikkunasta. Millainen olisi pudotus täältä talon ikkunasta? Voisinko olla varma että tajuaisin hymyillä? Minä kyllä tajuaisin hypyn täältä ylhäältä katsottuna , se vain hujautaisi, mutta jos näkisi jonkun toisen hyppäävän. Alhaalta talon pihalta ja vähän ennen asfalttia näkisi sen hymyilevän. Ei kyllä... Vaimo tuli selän takaa ja makea mourunta vähän ärsytti ensin. Mistä senkin mieleen nyt tuli. Hän katseli auton sivulle valkoviivaista tietä ja metsää avoimen pientareen takana. Se oli mielessä. Kyllä. Se tarvitsi vain nähdä jotenkin. Ei toki vaimolla ei mutta. Hän voisi hypätä jostain matalalta, rivitalon katolta. Ja nähdä vastapäisen talon ikkunasta. Ei , ei se vastaisi. Auto lähtee liikkeelle jonon perään. Risteys on valot vaihtuneet. Mökille, pelkkä paita päällä sellainen melkein olematon. Jos hän hyppäisi sieltä kalliolta se olisi semmoinen temppu että...Ja vielä hymyillen. Hän voisi näyttää siitä valokuvaa. Hymyilisikö hän siinä? Hymy olisi leveästi. Tien poskessa on joku mies, lappu kädessä. Meni ohi jo. Se kuva täytyisi panna kansioon ja siihen tulisi tekstikin: Vähän ennen kohtaloa Talon katolta vähän ennen asfalttia Autossa? Sehän vastasi jotain nopeutta, oliko se nyt 60km tunnissa kun putoaa kymmenestä metristä. Mitä jos törmäisi. Vastaan tulevien kaistalle, Tuosta noin. Hän kääntää rattia veltoin rantein ja kaistan yli "Mitä sinä mietit?" "En mitään" melkein pelästyen, ainakin vaivaantuneena. Tänään en kyllä pane, hyi ällöttää, lähden yökalaan. Lehdessä oli kuva, istui vajassa. Siinä ihmeellisessä huoneessa jossa ei ollut ovea lainkaan. Vain lyhyt väli seinän ja katon välissä täynnä lehtiä, seinän yli heiteltäjä. Hän istui siellä lehtikasan päällä ja katseli niitä. Oli siellä muistojakin. Joissakin kuvissa oli niin tuttuja piirteitä että hän muisti mitä oli ajatellut niitä katsellessaan. Paitsi tätä kuvaa hän ei muistanut lainkaan. Se oli musta valkoinen. Harmaata taivasta ja vain mies kävelemässä tyhjää taivasta vasten. Ala reunassa näkyi vähän mustaa katon reunaa, mutta muuten. Tekstistä kävi ilmi että mies käveli Amsterdamin korkeimman kerrostalon katolla ja paikalle osunut sivusta katsoja kuvasi häntä porraskuilun rikutusta ikkunasta. Ovi oli teljetty eikä mies ollut kuunnellut vaikka hän oli huutanut. Mies ei ollut mahtunut ikkunasta. Pienemmässä kuvassa mies katsoi ikkunaa kohti kadotessaan reunan taa kasvot valkoisina. Oli kuitenkin hypännyt. Oli niin outo ilme kasvoilla että... niin jännittynyt, jos voisi sanoa niin se hymyili. Ehkä ei kuitenkaan kameralle Se kuva kuitenkin kiehtoi miestä suunnattomasti. Se oli todellinen. Katon reunalle ei mennä kävelemään jos ei sieltä hypätä. Ei tämä mies. Ensimmäistä kertaa katolle ja heti suoraan. Mitähän se halusi koettaa? Miten paljon se sattuu kun putoaa asfalttiin. Sitä ihan siellä lopussa, maan pinnassa. Vai kuollako se halusi? Hän luki jutun loppuun ja kävi ilmi että mies oli pudonnut asuntonsa ohitse, missä tyttö ystävä oli keittiössä, muttei hän eikä kukaan muukaan ollut nähnyt häntä. Ei edes oliko hän hymyillyt. Hän oli mies tiesi sen. Tyttöystävä vain ei ollut nähnyt sitä. Tummaa metsää vasten kädet leväällä ja hän odotti että tyttö vastaisi. Kyllä.

Mies ajatteli, puristaen lehden paljasta ihoa vasten verkkopaidan läpi. Hän jätti lehden muiden sekaan ja kiipesi vaivoin yli huteran seinän, eikä siinä ollut nostalgiaa lainkaan. Vatsan viirut olivat vielä arkoina kun hän ajoi vaimoa iltapäivän odotuksessa kaupunkiin. Se oli hiljaa ja jotenkin arvokas. Piti sen tiukasti omana asianaan. Verkkopaita kutitti. Auto tuntui taas isolta ja kaupunkiin tullessa se muuttui tutuksi aivan polkimien painalluksia myöten. Asunto oli tyhjä ja kaikki maalle lähdön merkit lupasivat aurinkoa ja leppoisaa touhuilua ja nyt vaimo kaivoi surupukua kaapista. Ja aurinko tuntui laskevan koko ajan vaikka oli vasta iltapäivä. Mies sulki parvekkeen oven ja lähdettiin autolle. Hän ajeli hautausmaalta pois päin kun vaimo oli kävellyt hautakivien rivejä kohti. " Siellä se on jossain takana !" Ja kun hän palasi oli oranssinen auto jotenkin täyttä arkea. Hän kaarsi parkkipaikalle ja niitä oli joukoittain ja autot olivat kaikki tummia ja pitkiä. Vaimo sentään tuli ja avatessaan ikkunan hän kuuli että se lähtee suku tilaisuuteen ja sitten sinne niiden sukutilalle Raumalle. Ja ilmoittaisi sitten kun palaa. Hän ei kysynyt miten ja lähti kääntäen auton ympäri ja likainenkin se oli mutta tiellä kiihdyttäessä helpotti ja hän paineli suoraa kyytiä mökille. Hän oli mökillä myöhään. Aurinko paistoi pihan neulasille ja siellä oli satanut. Verannan rappuset olivat mustemat. Hän käveli sisälle ja katseli oven raosta järvelle joka kiitteli vielä viime säteissään. Sitten hän haki lehden se oli kalliolla seisten vielä niin paljon erilainen kun hän seisoj selin kallion reunaan ja veteen. Järveen kaukana alapuolella. Hän katseli sitä siinä ja tunsu miehen ilmeen. Jos hän hytkäyttäisi jalkojaan. Jos hän.. Hytkäyttäisi Oho.Ei. Hän tunsu sen hetken, sen ihanan tunteen. Hän koetti vielä. Jos Jos hän hytkäyttäisi. Ei saatana minä putoan kohta. Hän katselee kuvaa ja se alkaa raivostuttaa. Mies putoamassa reunan takana. Hän heittää lehden märille neulasille ja menee reunalle. Kyllä se on minun itseni tehtävä. Hän seisoo varpaisillaan kuin voimistelija ja tunkee jalkojaan syvemmälle paremmin ja levittää sitten kätensä ja katsoo eteensä, metsän puita. Ja hyppää. Jukolauta hän on lennossa, hän on lennossa, hän on lennossa ja sitten molskahdus syvällä järven pimeässä Hän elää. Ja kallio liukuu mustana ohi lipuen kun hän nousee pintaan. Järven laiturilla myöhemmin kun aurinko on jo laskenut. Jalan vesi on jo kuivunut, kun hän hivelee sitä. Hän taitaisi hypätä mistä vain. Joskus.. Viileä ilma hivelee hänen ihoaan ja hän laskee kätensä laudoille. Taulu on seinällä, matto. Hän makaa sohvalla. Se on lennossa, miten hänestä tuntuu että se on nousemassa ylöspäin. Se katseleekin maata joka on jo niin alhaalla kaukana ja hymyilee lentäjän lasien takana vähän kauhuissaan. Nousee korkeammalle koko ajan. Jos se putoaa se alkaa olla jo niillä rajoilla että selviääkö, se voi kuolla.Ei ainakaan enää korkeammalle. Silti se nauraa tuolla lentäjän lasien takana.. Hän huokaisee kääntäessään päätään hiljaisuudessa. Vaimo on hiljaa keittiössä vai onko se siellä lainkaan. Naapurin mies näkee kun hän kiipeää parvekkeen kaiteen yli. Jää tuijottamaan. Kaiteen yli ja kädet kaiteessa. Rytkyttää kuin apina. kyllä se kestää. vaimo tulee keittiöstä. Mitä se sille kuuluu. Selän takana metsää, kadun toisella puolella. Tuijottaa naapuri. Jumalauta. Hän kiipeää äkkiä kaiteen yli tönii vaimoa pois " Tieltä saatana, Sehän hymyilee " Mies menee makuuhuoneeseen. Miten hitossa? Mies istuu sängyn laidalle , ovi on raollaan eteiseen. Ei lukossa. Kädet vatkaavat toisiaan ja silmät tuijottavat hulluina eteenpäin. Siitä niin..ja, siitä ja niinja niinja Siihen täytyy luottaa. Antaa sen pudottaa Niin. Mies nousee ylös vuoteelta, menee ikkunaan. Vatsassa vääntää ja voi pahoin kun katselee kaupungin kattoja, taloja ja huimaa pudotusta jonnekin arkisille parkkipaikoille, missä autoja seisoo riveissä ja harvoja ihmisiä kävelee. Siihen täytyy luottaa... Antaa sen pudottaa... Nyt ei ollut oikea hetki, siitä se... Mies kääntyy ja menee olohuoneeseen katselemaan ryijyä. **ON LAUANTAI ILTAPÄIVÄ. AURINKO PAISTAA KIRKKAANA JA KUUMANA TAIVAALTA JA MAKKARAT KÄRYÄVÄT GRILLISSÄ, NIIN KUIN NAAPURILLAKIN VIEREISELLÄ PARVEKKEELLA. NIILLÄ SOI MUSIIKKI JA SISÄLTÄ**

KUULUU HÄLINÄ KUN SE NUORI AKKA HÄSÄÄ SIELLÄ JOTAIN MIES SEISOO PARVEKKEELLA MAKKARATIKKU SEN PÄÄSSÄ JA KATSELEE SISÄLLE. PUTOAA KOHTA. NIILLÄ ON KANGAS VEDETTYÄ KOKO PARVEKKEEN ETEEN, ESTÄMÄSSÄ AURINKOA PAISTAMASTA, JA KAIKKI NÄYTTÄÄ MUUTENKIN, COOLILTA. KÄSI HAKEUTUU PULLOLLE JOKA ON NURKASSA TUOLIN VIERESSÄ, MUTTA TÄÄLLÄ ON NIIN SAATANAN KUUMA. PITÄIKÖHÄN? MIES NOUSEE JA MENE TUOLIN OHI OVESTA SISÄLLE. OLOHUONEESSA HÄN ALKAA IRROTTAA RAANUA SEINÄLTÄ JA PALAA TAKAISIN PARVEKKEELLE. ALKAA KIINNITTÄÄ SITÄ YLÖS PARVEKKEEN KATTOON. VAIMO KATSOO KUMMISSAAN EIHÄN TÄÄLLÄ OLE KIINNIKEITÄKÄÄN, MITEN VITUSSA..? KATSE HAKEE KIINNIKEITÄ NAAPURIN PARVEKKEELTA. SE ON SITONUT NE YLÄPARVEKKEEN KAITEISIIN MIES ALKAA KIVUTA YLÖS KAITEEN PÄÄLLE JA NOUSEE SEISOMAAN SILLE PYSTYTANGOSTA TUKEA OTTAEN " RAIMO ÄLÄ... " NAAPURIN AKKA NÄKYÖ KYTTÄÄVÄN SEKIN JA SE ÄIJÄ MAKKARA VITUN KEPIN NOKASSA. MISSÄS NE SITTEN OVATKAAN..? KÄSI NOUSEE HAMUILLEN YLÖSPÄIN JA HUIMAA ÄKKIÄ NIIN PERKELEESTI. NAAPURIN ÄIJÄ ALKAA HUUTAA " HEI ÄLÄ NYT NIIN SITÄ LAITA !" "MENE YLEMMÄLLE PARVEKKEELLE!" JA SILLOIN, KÄSI TAPAA PARVEKKEEN KAITEEN, MUTTA KUITENKIN... ON KUIN ILMASSA OLISI JOTAIN.. KEVYTTÄ. KUIN OLISI NUORI TAAS... EIKÄ MILLÄÄN OLISI MITÄÄN VÄLIÄ. KATSE VILKAISEE VAIMOA, TÄMÄN HAILEITA, VETISIÄ SILMIÄ HETKEN JA IRROTTAA OTTEENSA TANGOSTA PUTOAA HILJALLEEN TAAKSEPÄIN. AURINKO HÄIKÄISEE SILMIÄ JA ALHAALLA KADULLA IHMISET KÄVELEVÄT TIETÄMÄTTÄ MITÄÄN. NAAPURI HEILAUTTAA MAKKARA KEPPIÄÄN JA JOKIN PUTOAA. RAANU HULMUU JA PEITTÄÄ KAIKEN NÄKYVISTÄ SIIHEN KIRJAILLUN MIEHEN PUDOTESSA HITAASTI AALTOILLEN ALASPÄIN KOHTI ASFALTTI PIHAA."